

พระราชบัญญัติ

สุรา (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2497

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2497

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสุรา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2497"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 8 ผู้นำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียภาษีสุราโดยปิดแสตมป์สุราที่ภาษณะบรรจุสุราตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เว้นแต่สุรานั้นมีปริมาณไม่เกินหนึ่งลิตร และได้เปิดภาษณะที่บรรจุแล้ว การปิดแสตมป์สุราจะต้องปิดก่อนขนผ่านด่านศุลกากร แต่อธิบดีจะอนุญาตให้นำไปปิด ณ สถานที่อื่น ในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงภาษณะบรรจุสุราตามความในมาตรา 22 ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปิดแสตมป์สุราที่ภาษณะใหม่อีกกึ่งหนึ่ง"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 30 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 5 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าได้ขายสุราที่ทำขึ้นนั้นด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าเป็นการทำสุราแช่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 31 ผู้ใดขาย หรือนำออกแสดงเพื่อขาย ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืน

มาตรา 5 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 32 ผู้ใดซื้อ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา 5 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท แต่ถ้าสุรานั้นเป็นสุรากลั่นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร หรือเป็นสุราแช่มีปริมาณต่ำกว่าสิบลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 38 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 มาตรา 21 หรือมาตรา 23 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 38 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493

“มาตรา 38 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 14 หรือมาตรา 15 มีความผิดต้องระวางโทษปรับตามปริมาณน้ำสุราที่ทำการชน ในอัตราลิตรละสิบบาท เศษของลิตรให้ถือเป็นหนึ่งลิตร”

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 40 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493

“มาตรา 40 ทวิ ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุร่าทำการขายสุร่าไม่ตรงตามประเภทใบอนุญาตที่เจ้าพนักงานออกให้ตามมาตรา 19 หรือผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุร่าซื้อสุร่าจากผู้ไม่มีสิทธิขายได้โดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 42 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493

“มาตรา 42 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 25 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 44 ผู้ใดมีแสดมภ์สุร่าซึ่งรู้้อยู่ว่าเป็นแสดมภ์ปลอม หรือมีแสดมภ์สุร่าที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองเพื่อใช้อีกหรือเพื่อค้า หรือนำแสดมภ์สุร่าที่ใช้แล้วมาใช้อีก มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับผู้รับสนองพระบรมราชโองการจอมพล ป. พิบูลสงครามนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

1. เนื่องจากมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดนำสุร่าเกินกว่าหนึ่งลิตรเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต ฯลฯ” และมาตรา 8 บัญญัติว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตนำสุร่าเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียภาษีสุร่าโดยปิดแสดมภ์สุร่า... ฯลฯ” ซึ่งความในมาตรา 8 นี้เมื่อพิจารณาแล้วก็น่าจะตีความได้ว่า ผู้ที่จะต้องเสียภาษีสุร่าที่นำเข้ามาก็คือ “ผู้ได้รับใบอนุญาต” (นำเข้าเกินกว่าหนึ่งลิตร) โดยเฉพาะเท่านั้น ฉะนั้น ผู้ที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต (นำเข้าไม่เกินหนึ่งลิตร) ก็ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งเมื่อตีความได้เช่นนี้แล้วก็นับว่ายังไม่ถูกต้องกับเจตนารมย์และความมุ่งหมายเกี่ยวกับการควบคุมในทางภาษีสุร่า เพราะทางการมีความมุ่งหมายจะให้สุร่าทุกขวดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือที่สร้างขึ้นในเพื่อจำหน่ายก็ตาม มีแสดมภ์สุร่าปิดอยู่เพื่อเป็นเครื่องหมายว่าได้ผ่านการเสียภาษี หรือการอนุญาตของเจ้าพนักงานมาแล้ว แต่ที่ใช้คำว่า “ไม่เกินหนึ่งลิตร” ในมาตรา 6 นั้น เป็นการยกเว้นสำหรับผู้ที่น่าติดตัวเข้ามาเพียงจำนวนเล็กน้อย ให้ได้รับความสะดวกไม่ต้องยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตนำเข้า เท่านั้นมิได้มุ่งหมายจะยกเว้นภาษีให้ เพราะถ้ายกเว้นภาษีให้แล้วก็มีสุร่าที่ไม่ต้องปิดแสดมภ์อยู่ในความครอบครองของบุคคลต่าง ๆ ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย แต่เมื่อความในมาตรา 8 อาจตีความไปได้ดังกล่าวเช่นนี้ จึงสมควรแก้ไขเสียให้ชัดเจน โดยตัดคำว่า “ได้รับใบอนุญาต” ออกเสีย

2. เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่ามีผู้ลักลอบทำ ขาย หรือมีสุรามิชอบด้วยกฎหมายกันแพร่หลาย แม้จะถูกจับกุม อย่างไรก็ตามไม่ทำให้ผู้กระทำผิดหวั่นไหว ทั้งนี้เพราะอัตราโทษตามกฎหมายยังเบาไปสมควรเพิ่มให้สูงขึ้นอีก

3. เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่ามีผู้ลักลอบขนสุราจากจังหวัดที่มีราคาต่ำกว่าเข้าไปขายในจังหวัดที่มีราคาสูง โดยยอมถูกจับกุมและเสียค่าปรับในอัตราชั้นสูง 500 บาท เมื่อเสร็จคดีชั้นพนักงานสอบสวนแล้วก็รับของกลางคืนไปลักลอบจำหน่ายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถ้าหากนำไปเป็นจำนวนมาก ๆ แล้ว ถึงจะเสียค่าปรับสูงก็ยังคงมีกำไรอีกมาก การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่วงการค้าสุราขึ้นทุกขณะ และเป็นการกระทบกระเทือนต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมในฐานะคู่สัญญาของผู้ต้มกลั่นและขายส่งสุราเกี่ยวกับเรื่องเงินค่าธรรมเนียมพิเศษและค่าปรับตามสัญญา จึงควรกำหนดโทษเสียใหม่

4. เนื่องจากพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 มิได้มีบทลงโทษผู้รับอนุญาตจำหน่ายสุราที่ซื้อสุราจากบุคคลอื่นซึ่งมิได้รับอนุญาตขายสุรามาไว้ในร้าน เมื่อถูกจับกุมฐานมีสุรามิชอบด้วยกฎหมาย ก็ใช้กรณีดังกล่าวยกขึ้นเป็นข้ออ้าง ทำให้พ้นผิดทางอาญาไปได้ และอีกกรณีหนึ่งก็คือทำการขายสุราไม่ตรงกับประเภทใบอนุญาตที่ได้รับ เช่น ได้รับอนุญาตขายปลีกแต่ทำการขายในจำนวนของร้านขายส่ง หรือเป็นร้านขายปลีกเฉพาะสุรารภายในประเทศ (ประเภทที่ 4) แต่ขายสุราหรือเบียร์ต่างประเทศ (ประเภทที่ 3) ดังนั้นเป็นต้น การกระทำดังกล่าวเป็นการหลีกเลี่ยงค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เพราะมีจำนวนสูงต่ำแตกต่างกัน และการกระทำทั้งสองประการนี้มิได้มีบทลงโทษไว้ฉะนั้น จึงควรกำหนดบทลงโทษไว้เสียด้วย

5. เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่าผู้ต้มกลั่นสุราหลายจังหวัดพากันร้องเรียนเรื่องมีผู้ลักลอบทำแป้งเชื้อสุราออกจำหน่ายแพร่หลาย ทำให้เกิดสุราเถื่อนระบาด เป็นผลเสียหายแก่ผู้ต้มกลั่นและรายได้ในทางภาษีของรัฐ ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะทำการปราบปรามเข้มแข็ง ก็ไม่ทำให้ผู้กระทำผิดเกรงกลัว เพราะโทษตามกฎหมายเพียงปรับไม่เกินสองร้อยบาท เมื่อเสร็จคดีแล้วก็กลับไปลักลอบทำใหม่อีก จึงควรแก้ไขเพิ่มโทษชนิดนี้ให้หนักขึ้น

6. เนื่องจากพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 มิได้มีบทบัญญัติลงโทษผู้มีแสดมปีสุราปลอม หรือแสดมปีสุราที่ใช้แล้วไว้ในครอบครองโดยเจตนาทุจริต เหมือนดังเช่นที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร คงมีแต่โทษฐานนำแสดมปีสุราที่ใช้แล้วมาใช้อีก (มาตรา 44) ประการเดียวเท่านั้น เนื่องจากขณะนี้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับแสดมปีสุราปลอมและแสดมปีสุราที่ใช้แล้วมากขึ้น จึงสมควรเพิ่มบทลงโทษโดยรวมไว้ในมาตรา 44 นี้อีกด้วย และการกระทำผิดดังกล่าวตรวจตราจับกุมได้ยาก ฉะนั้น จึงควรกำหนดบทลงโทษให้หนักกว่าเดิมด้วย